

РЕШЕНИЕ

№ 1552

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. И.ОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110201923 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Т. Й. срещу наказателно постановление /НП/ № 11-01-738/25.02.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на основание чл. 256а, вр. чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ и Заповед № 3МФ-30 от 19.01.2022 г. на министъра на финансите, за нарушение на чл.36, ал.1, т.1 от ЗОП /ред. ДВ бр.23/14.03.2020 г./ във вр. с чл.19а, ал.2, т.1 от ППЗОП /изм. и доп. ДВ бр. 29/27.03.2020 г./ на жалбоподателя в качеството на изпълнителен директор на „***** и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева.

В подадената жалба се излагат съображения за това, че от обжалваното НП не може да бъде направена преценка за спазването на срока по чл.261, ал.1 от ЗОП, а именно 6-месечния от открИ.е на нарушителя, тъй като никъде в АУАН и НП не било посочено кога длъжностните лица на АДФИ открили нарушението и нарушителя. Оспорва се спазването на този срок.

Отделно от това, се претендира, че към датата на извършване на нарушението, законодателят е предвидил отговорност във връзка със задължение за публикуване, единствено на решенията по чл.22, ал.1 ЗОП, които разпоредби според жалбоподателя не касаят процесния случай, който се отнасял за решение за прекратяване по чл.22, ал.8

от ЗОП. Следователно се поддържа, че към датата на нарушението – 08.06.2020 г. не е била в сила разпоредбата, съгласно която решенията за прекратяване по т.8 се изпращат за публикуване. Поради това се счита, че липсва законова норма, която да е нарушена и респективно се претендира липса на извършено нарушение. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП, като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание, жалбоподателят И. Т. Й. се явява лично и поддържа подадената от него жалба и моли за отмяна на обжалваното НП въз основа на съображенията, изложени в жалбата.

Административно наказващият орган – директорът на АДФИ, чрез своя процесуален представител – главен юрисконсулт Б.Г, оспорва жалбата, считайки възраженията, изложени в нея за неоснователни. Моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като в полза на АДФИ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за несъмнено установена фактическата обстановка, описана в обжалваното НП, а именно:

***** е еднолично акционерно дружество, с едностепенната система на управление. Органи на управление на дружеството са: Общото събрание - едноличния собственик на капитала и Съвет на директорите /СД/. До 18.09.2008 г. правата на едноличния собственик на капитала на акционерното дружество се упражняват от министъра на икономиката и енергетиката. С решение на министъра на икономиката и енергетиката от 18.09.2008 г. ***** става едноличен собственик на капитала на *****, гр. София. **** е акционерно дружество със 100% държавно участие.

Едноличният собственик на капитала на дружеството изменя и допълва устава на дружеството, увеличава и намалява капитала, избира и освобождава членовете на Съвета на директорите, дава разрешение за разпоредителни сделки с дълготрайни активи и др.

Съветът на директорите организира, ръководи и контролира цялостната дейност на дружеството и отговаря пред Едноличния собственик на капитала за управлението на дружеството.

***** попада в обхвата на държавната инспекция по чл. 4, т. 4 от Закона за държавната финансова инспекция като търговско дружество, чийто капитал 100% е собственост на ***** гр. София - еднолично акционерно дружество 100 % държавна собственост.

От 09.08.2019 г., длъжността изпълнителен директор на „*****“ се изпълнява от

И. Т. Й..

Изпълнителния директор на „*****“ е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, като представляващ публично предприятие, когато извършва една или няколко секторни дейности.

Описаните по-горе факти не се оспорват от страните, поради което съдът ги приема за безспорно установени.

Със Заповед №ФК-10-919/01.07.2020 г., на осн.чл.10, ал.1, т.3 и чл.5, ал.1, т.1 от ЗДФИ, директорът на АДФИ възложил извършването на финансова инспекция на „*****“, със задачи посочени в заповедта, една от които е проверка за законосъобразност на възложена през 2020 г. обществена поръчка чрез публично състезание с предмет: „Доставка на резервни части, възли, детайли и консумативи за товарни автомобили и автобуси, използвани за нуждите на ***** в 3/три/ обособени позиции“, във връзка със спазване на нормативната уредба в областта на обществените поръчки с ***** Определен е срок за провеждане на инспекцията – от 02.07.2020 г. до 12.08.2020 г., включително. Така възложената инспекция обаче е била спряна на осн. чл.14, ал.4 ППЗАДФИ със Заповед №ФК-10-1070/29.07.2020 г. на директора на АДФИ и възобновена след това със Заповед №ФК-10-1009/05.08.2021 г., като е удължен срока за извършване на финансовата инспекция с 15 работни дни и е определена крайна дата за приключването ѝ – 09.09.2021 г.

След възобновяване на финансовата инспекция, с придружително писмо с изх. № 12-17-11/11.08.2021 г., финансовия инспектор Х. Х. /актосъставителят/ е уведомен, че няма упълномощено длъжностно лице по чл. 7, ал. 1 от ЗОП, което да представлява Възложителя по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗОП, във връзка с процедура с *****

В хода на финансовата инспекция е установено, че на 14.01.2020 г., до АОП е изпратена информация за вписване в Регистъра на обществените поръчки „РОП“ на процедура „Публично състезание“ за обществена поръчка с правно основание по чл. 18, ал. 1, т. 12 от ЗОП, с предмет: „Доставка на резервни части, възли, детайли и консумативи за товарни автомобили и автобуси, използвани за нуждите на *****“, в 3 (три) обособени позиции“. Решението за откритие на процедурата е публикувано под уникален № ID ***** в РОП. Обектът на поръчката е доставка по чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП.

Обществената поръчка е вписана в Регистъра на обществените поръчки по партида на Възложителя с УИН: *****

Във връзка с провеждане на процедурата е издадено решение № Реш-17/08.06.2020 г., с което Възложителя е обявил прекратяване на обществена поръчка с предмет: „Доставка на резервни части, възли, детайли и консумативи за товарни

автомобили и автобуси, използвани за нуждите на *****, в 3 (три) обособени позиции“ с мотива, че е подадена само една оферта, което може да доведе до нарушаване принципа на свободна и лоялна конкуренция, като същото води до невъзможност да се сравнят оферти в конкурентна среда.

При извършените проверки е установено, че решение № Реш-17/08.06.2020 г. е изпратено до участника в процедурата на 08.06.2020 г., по електронна поща, като на същата дата е получено потвърждение за получено съобщение.

По време на финансовата инспекция и при извършена проверка в РОП по партидата на Възложителя е установено, че решение № Реш-17/08.06.2020 г., не е публикувано в Регистъра на обществените поръчки, съгласно разпоредбите на ЗОП.

Във връзка с горното е заверено копие от електронната страница на РОП по партида на Възложителя № 00026 /на л.33 от делото/ и в частност обществена поръчка с УИН: ***** от която е видно, че решение Реш-17/08.06.2020 г., не е публикувано в електронната база данни.

С оглед на така констатираното св. Х. Х. приел, че И. Т. Й., в качеството на изпълнителен директор на **** и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл.5, ал.4, т.1 от ЗОП, въпреки вмененото му задължение по закон, на 08.06.2020 г., в гр. София, не е изпратил до Агенцията по обществени поръчки /АОП/ за публикуване в Регистъра на обществените поръчки /РОП/ решение № Реш-17/08.06.2020 г. за прекратяване на обществена поръчка с предмет: „Доставка на резервни части, възли, детайли и консумативи за товарни автомобили и автобуси, използвани за нуждите на *****, в 3 (три) обособени позиции“, в законоустановения срок - деня на изпращане на решението до участника в обществената поръчка. За това съставил срещу него АУАН №11-01-738/27.08.2021 г. за нарушение на разпоредбата на чл.36, ал.1, т.1 от ЗОП /ред. ДВ бр.23/14.03.2020 г./ във вр. с чл.19а, ал.2, т.1 от ППЗОП /изм. и доп. ДВ бр. 29/27.03.2020 г./. Така съставеният АУАН е предявен и връчен на И. Т. Й. непосредствено след съставянето му, който го подписал, като посочил, че ще представи възражение в установения срок. Подаденото на 30.08.2021 г. възражение срещу АУАН е прието от наказващия орган за неоснователно, поради което въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП. Последното е връчено на жалбоподателя Й. на 18.01.2023 г., а жалбата против него е подадена на 31.01.2023 г., т.е. в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдят кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Описаните факти, несъмнено се установяват от приложените по делото писмени доказателства, представени с административно-наказателната преписка и описани в

съпроводителното писмо на директора на Дирекция „Правна“ в АДФИ, с което преписката заедно с жалбата е изпратена в Софийски районен съд.

Фактическата обстановка като цяло е и безспорна между страните, поради което по-подробен доказателствен анализ по мнението на съдебния състав не е необходим, доколкото спорът касае не фактите по делото, а правилното приложение на материалния закон и спазването на процесуалните правила при ангажиране отговорността на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните **правни изводи**:

По допустимостта на жалбата, съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбите на чл. 63 от ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издаден е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Съдът намира, че е спазена разпоредбата на чл. 261, ал. 1 от ЗОП и АУАН е съставен от длъжностно лице от АДФИ, а НП е издадено от "оправомощено от министъра на финансите" длъжностно лице съгласно чл. 261, ал. 2 от ЗОП със Заповед №ЗМФ-30/19.01.2022 г. на министъра на финансите. Не са допуснати и съществени процесуални нарушения, свързани с описание на обстоятелствата по извършването на нарушението, неговите фактически характеристики и правна квалификация, като в тази връзка актосъставителят и наказващият орган са описали всички обстоятелства по извършване на проверката и констатираното нарушение и с това са спазили императивните законови изисквания на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. В този смисъл неоснователно се явява и възражението за непосочване в АУАН и НП на датата на установяване на нарушението, доколкото това не е задължителен реквизит на акта, и ако от останалите доказателства по преписката не се налага друг извод, следва да се приеме, че същото е установено на датата на съставяне на акта.

Именно в този аспект следва да се разгледа възражението на жалбоподателя за съставяне на АУАН и започване на административнонаказателното производство срещу него след изтичане на срока, предвиден в разпоредбата на чл.261, ал.1 от ЗОП, а именно 6-месечния срок от откр.е на нарушителя. Няма никакви съмнения, че

разпоредбата на чл.261, ал.1 от ЗОП, като специална дерогира приложението на общата разпоредба на чл.34, ал.1 от ЗАНН, уреждаща императивните давностни срокове за законосъобразно започване и провеждане на административно наказателното производство.

Съгласно чл.261, ал.1 ЗОП: „Актовете за установяване на нарушения по този закон се съставят от длъжностни лица на Агенцията за държавна финансова инспекция в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит от органи на агенцията при извършване на финансова инспекция или проверка, но не по-късно от три години от извършването на нарушението.“ Очевидно е, че 3-годишният срок, считано от извършване на нарушението е спазен, доколкото деянието за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя несъмнено е извършено на 08.06.2020 г., видно от доказателствата по делото, а АУАН с който е започнало административнонаказателното производство е съставен на 27.08.2021 г.

Спазен е и 6-месечният срок от открИ.е на нарушителя, като възраженията на жалбоподателя за неспазване на срока се явяват неоснователни, поради следните съображения:

Абсолютно неприемлива и необоснована с правни аргументи е тезата на жалбоподателя, че нарушителят е бил известен на органите на АДФИ още при започване на финансовата инспекция, доколкото в този начален етап на инспекцията, още дори не е било установено извършването на конкретното нарушение.

Освен това, константна и непротиворечива е съдебната практика относно това, че нарушението и нарушителят стават известни за органите на АДФИ от момента в който, лицето на което е възложено извършването на финансовата инспекция събере всички доказателства, въз основа на които може да направи изводи относно това дали е налице извършено административно нарушение, както и неговия извършител. В конкретния случай, се твърди от жалбоподателя, че най-късният момент, в който органите на АДФИ са узнали кой е извършител на конкретното нарушение е дата 06.07.2020 г., на която дата от инспекторите било получено на ръка писмо с изх. №12-17-11/06.07.2020 г. /копие от което е представено с жалбата и приложено на л.8 от делото/, с което е представена изискана справка образец 1, съгласно която след дата 09.08.2019 г. възложител в ***** и по четирите проверявани процедури по възлагане на обществена поръчка е само И. Т. Й., в качеството си на изпълнителен директор.

Прави впечатление обаче, че съгласно представените заповеди, издадени от директора на АДФИ на осн. чл.10, ал.1, т.3 от ЗАДФИ, финансовата инспекция на ***** е започнала на 01.07.2020 г., горепосоченото писмо е представено на 06.07.2020 г., на 13.07.2020 г. член от екипа, на който е възложено извършването на инспекцията е изключен - държавен финансов инспектор Антоанета И.ова Първанова, на която именно е било връчено на ръка горесцитираното писмо от 06.07.2020 г., като същото

липсва по представената преписка от страна на АДФИ.

Следователно липсват и доказателства за това, неговото съдържание да е станало известно на актосъставителя Х. Х., който е останал в екипа след отстраняването на А.П, но със заповед от 29.07.2020 г. на директора на АДФИ финансовата инспекция е била спряна. При спряна финансова инспекция, по аргумент от разпоредбата на чл.261, ал.1 от ЗОП /която както бе посочено се явява специална спрямо разпоредбите на ЗАНН/, не е имало процесуална възможност за констатиране на нарушението със съставяне на АУАН, доколкото съгласно посочената разпоредба АУАН се съставят от длъжностни лица на АДФИ при извършване на финансова инспекция или проверка. Това налага извода, че при спряна финансова инспекция, спира да тече и 6-месечният срок по чл.261, ал.1 ЗОП от една страна, а от друга, към този момент на спиране на инспекцията липсват доказателства за това, съдържанието на писмо с изх. №12-17-11/06.07.2020 г. и приложенията към него, да е станало известно на актосъставителя Х.. Индиция за това са факта, че същото не се съдържа в административнонаказателната преписка от една страна, а от друга, след възобновяване на инспекцията със заповед на директора на АДФИ от 05.08.2021 г. е видно че св. Х. е изискал заверени копия на документите по проверяваните обществени поръчки, от Вътрешните правила за финансово управление и контрол на *****, отнасящи се към периода на проверяваните обществени поръчки, Правила за възлагане на обществени поръчки на ***** и графици на планираните такива за 2019 и 2020 г., както и справка за отговорните длъжностни лица в периода от 01.06.2019 г. до датата на съставяне на справката, както и информация за упълномощено длъжностно лице по чл.7, ал.1 ЗОП във връзка с провеждане на проверените процедури, вкл. процедура с УНИ ***** Видно от отговора с изх. №12-17-11/11.08.2021 г. не е било определяно упълномощено длъжностно лице по чл.7, ал.1 от ЗОП, вкл. и за процедура с *****

Именно с оглед информацията, съдържаща се в това писмо от 11.08.2021 г., според настоящия съдебен състав, за актосъставителя е станало ясно кое лице следва да носи отговорност за извършеното административно нарушение на разпоредбата на чл.36, ал.1, т.1 от ЗОП /ред. ДВ бр.23/14.03.2020 г./ във вр. с чл.19а, ал.2, т.1 от ППЗОП /изм. и доп. ДВ бр. 29/27.03.2020 г./ - изпълнителния директор И. Й. и именно срещу него на 27.08.2021 г. е съставил АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП. Следва изрично да се подчертае, че съгласно практиката на административните съдилища, вкл. и на АССГ, срокът за съставяне на АУАН започва да тече не в момента, в който органите на АНО са имали възможност да установят нарушението и нарушителя, а от момента в който тези факти са станали известни на актосъставителя. С оглед на това, се налага извода, че към момента на съставяне на АУАН в конкретния случай, срокът по чл.261, ал.1 ЗОП не е бил изтекъл, а възраженията на жалбоподателя в този смисъл са неоснователни.

Не се доказва в хода на производството твърдението на жалбоподателя за антидатиране на обжалваното НП, доколкото от представените от АНО писмени доказателства като приложение към писмо вх. №5481/27.02.2023 г. на директора на Дирекция „Правна“ в АДФИ се установява, че обжалваното НП е издадено на посочената дата в него, с автоматично генериран час – 25.02.2022 16:17:59.

При направената служебна проверка, съдът констатира, че с обжалваното НП правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗОП (доп. ДВ. бр.23 от 14 Март 2020г.) в Регистъра на обществените поръчки (РОП) се публикуват „решенията по чл. 22, ал. 1“.

Съгласно чл. 19а, ал. 1 от ППЗОП: „Документите по чл. 36, ал. 1 от ЗОП се публикуват едновременно в регистъра и на профила на купувача“.

Съгласно чл. 19а, ал. 2, т. 1 от ППЗОП, с изключение на документите, чиито срокове са определени в закона, останалите документи по чл. 36, ал. 1 от ЗОП се публикуват в следните срокове: „решенията по чл. 22, ал. 1, т. 3 - 8 и 10 - 12 от ЗОП - в деня на изпращането им на лицата, заявили интерес, на кандидатите или на участниците, а когато не подлежат на изпращане- в тридневен срок от издаването им“.

Предвид гореизложеното, на 08.06.2020 г., в гр. София, И. Т. Й. - в качеството си на изпълнителен директор на „***** и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗОП, не е изпратил до Агенцията по обществени поръчки /АОП/ за публикуване в Регистъра на обществените поръчки /РОП/ решение № Реш-17/08.06.2020 за прекратяване на обществена поръчка с предмет: „Доставка на резервни части, възли, детайли и консумативи за товарни автомобили и автобуси, използвани за нуждите на ***** в 3 (три) обособени позиции“, в законоустановения срок - деня на изпращане на решението до участника в обществената поръчка, с което чрез бездействие е нарушил разпоредбата чл. 36, ал. 1, т.1 от ЗОП (доп. ДВ. бр.23 от 14 Март 2020г.), във връзка с чл. 19а, ал. 2, т. 1 от ППЗОП (изм. и доп. ДВ. бр.29 от 27 Март 2020г.).

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон, поради това, че към датата на нарушението – 08.06.2020 г. не е била в сила разпоредбата, съгласно която решенията за прекратяване по т.8 на чл.22, ал.1 от ЗОП се изпращат за публикуване. Очевидно същият бърка разпоредбата на чл.22, ал.8 ЗОП с разпоредбата на чл.22, ал.1, т.8 от ЗОП. В разпоредбата на чл. 36, ал. 1, т. 1 от ЗОП (изм. ДВ, бр. 102 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) е посочено, че в Регистъра на обществените поръчки се публикуват „решенията по чл. 22, ал. 1“. Сред тях е и решението по чл.22, ал.1, т.8 ЗОП – за прекратяване на процедурата, каквото именно е процесното решение.

В редакцията, която е доп. с ДВ бр. 107 от 2020 г. и е в сила от 01.01.2021 г. към

т. 1 на чл. 36 е добавена ал. 8, която е неотнoсима към установенoтo нарушение. И в двете редакции на чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗОП е посочено, че в регистъра се публикуват решенията по чл. 22, ал. 1, като в т. 8 на чл. 22 е посочено, че възложителят издава решение за прекратяване на процедурата. Разпоредбата на ал. 8 от чл. 22 ЗОП урежда възможността на възложителя да измени или отмени едно свое решение. В настоящия случай, нарушението е за неизпращане в срок на подлежаща на публикуване информация в РОП, а именно - решение за прекратяване на процедурата, а не решение за изменение или отмяна на решение.

От субективна страна, според настоящия съдебен състав деянието е извършено по непредпазливост, при конкретна форма – небрежност. Възложителят не е положил достатъчно усилия правилно да разтълкува приложимите разпоредби на ЗОП, поради което очевидно е бил със субективна убеденост, че процесното решение за прекратяване на процедурата не подлежи на публикуване в РОП, но това не е било така и при полагане на дължимите усилия /вкл. чрез консултация с юрист/, в качеството на възложител е бил длъжен и е могъл да предвиди общественoопасните последици на бездействието си, доколкото незнанието на закона или неправилното му тълкуване, не може да е оправдание за неносене на административно наказателна отговорност, особено при положение, че съгл. чл.7, ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, какъвто настоящият случай не е.

За извършеното нарушение, правилни и законосъобразно е наложено административното наказание, предвидено в разпоредбата на чл.256а от ЗОП в минимално предвидения размер на глобата, поради което не следва да се обсъжда правилното приложение на разпоредбата на чл.27, ал.1 ЗАНН.

Съдът обсъди, но не намери основания за прилагането на чл. 28 от ЗАНН като отчете характера и вида обществени отношения, засягането на които е факт чрез извършеното нарушение и че то се явява типично, обичайно. Това е така преди всичко, защото в зависимост от изискването за настъпване на определени общественoопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "формални нарушения" (или още "нарушения на просто извършване"), което се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗОП задължения на физическите и юридическите лица, които са възложители, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 от ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното

нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретната хипотеза обаче, нарушението на жалбоподателя И. Й. е с типичната обществена опасност за нарушенията от конкретния вид и не се отличава с по-ниска такава, поради което липсват основания за приложени на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Обстоятелствата, че нарушението е извършено за първи път, липсата на констатирани отегчаващи вината обстоятелства, липсата на засягане на охраняваните обществени отношения и липсата на настъпили неблагоприятни последици от деянието, са отчетени от АНО при определяне на наложеното административно наказание глоба в минималния размер, предвиден в закона.

С оглед на всичко изложено, съдът прие, че в случая НП следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на АДФИ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на наказващия орган, след потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г./ законът допуска присъждането на разноси, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган, съгласно ал. 4. По делото като представител на АДФИ в проведеното съдебно заседание е участвал юрисконсулт и съдът е достигнал до извод за наличие на предпоставки за потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което е достатъчно присъждането на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Поради гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 11-01-738/25.02.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 256а от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ и Заповед № 3МФ-30 от 19.01.2022 г. на министъра на финансите, за нарушение на чл.36, ал.1, т.1 от ЗОП /ред. ДВ бр.23/14.03.2020 г./ във вр. с чл.19а, ал.2, т.1 от ППЗОП /изм. и доп. ДВ бр. 29/27.03.2020 г./ на жалбоподателя И. Т. Й., с ЕГН: ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА жалбоподателя И. Т. Й., с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на АГЕНЦИЯТА ЗА ДЪРЖАВНА ФИНАНСОВА ИНСПЕКЦИЯ сумата от 100.00 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба, пред Административен съд, гр. София, по реда на АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____